

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobkyně: **J. D.**,
bytem X,
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Petrem Václavíkem,
sídlem U nákladového nádraží 1949/2, Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
sídlem Zborovská 81/11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2022, č. j. 025130/2022/KUSK-DOP/Jel,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný pro opožděnost zamítl její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Nymburk (dále jen „městský úřad“) ze dne 9. 8. 2021, č. j. MUNYM-110/16787/2021/Mul (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Městský úřad prvostupňovým rozhodnutím ve společném územním a stavebním řízení

schválil stavební záměr „Rekonstrukce chodníků K. N. L. – I. etapa ul. 9 května“ na pozemcích st. p. č. XA, p. č. XB, p. č. XC, p. č. XD, p. č. XE, p. č. XF, p. č. XG, p. č. XH, p. č. XI, p. č. XJ, p. č. XK, p. č. XL, p. č. XM, p. č. XN, p. č. XO, p. č. XP, p. č. XQ, p. č. XS, p. č. XT, p. č. XU, p. č. XV, p. č. XW, p. č. XY, p. č. XZ, p. č. XAA, p. č. XAB, p. č. XAC, p. č. XAD, p. č. XAE, p. č. XAF, p. č. XAF, p. č. XAG, p. č. XAH, p. č. XAI, p. č. XAJ, p. č. XAK, p. č. XAL, p. č. XAM a p. č. XAN v katastrálním území K. N. L..

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobkyně je spoluvlastníkem rodinného domu č. p. 165, který je součástí pozemku p. č. st. 67. Žalobkyně byla účastníkem řízení jakožto osoba s vlastnickým právem k sousedním pozemkům či stavbám dle § 109 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a proto jí bylo doručováno veřejnou vyhláškou. Doručování veřejnou vyhláškou upravuje § 25 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Písemnost se považuje za doručenu patnáctým dnem po vyvěšení. Prvostupňové rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce městského úřadu dne 10. 8. 2021 a sejmuto dne 26. 8. 2021. Doručeno tedy bylo dne 25. 8. 2021. Skutečnost, že prvostupňové rozhodnutí bylo vyvěšeno do dne 26. 8. 2021, nemá vliv na okamžik doručení. Žalobkyni běžela patnáctidenní lhůta k podání odvolání ode dne 25. 8. 2021. Posledním dnem odvolací lhůty byl čtvrtek 9. 9. 2021. Jelikož žalobkyně podala odvolání dne 10. 9. 2021, učinila tak opožděně.
3. Žalobkyně v žalobě uvádí, že podle § 25 odst. 2 správního řádu se má písemnost zveřejnit na pevné i elektronické úřední desce. Žalobkyně namítá, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný posoudil opožděnost odvolání pouze na základě zveřejnění prvostupňového rozhodnutí na elektronické úřední desce. Z napadeného ani prvostupňového rozhodnutí však neplyne, kdy bylo prvostupňové rozhodnutí vyvěšeno na úřední desce městského úřadu. Žalobkyně spatřuje vadu napadeného rozhodnutí v tom, že žalovaný vyšel pouze z obsahu elektronické úřední desky, neboť data zveřejnění mohou být rozdílná. O tom by dle názoru žalobkyně svědčila i ustálená praxe městského úřadu, který své písemnosti snímá z elektronické úřední desky až 16. den, aniž by k tomu byl v případě elektronické úřední desky důvod. Závěr o opožděnosti je dle žalobkyně předčasný, neboť existují pochybnosti o dni doručení prvostupňového rozhodnutí.
4. Žalobkyně dále namítá, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval jejími odvolacími námitkami a zaměřil se jen na procesně právní posouzení. Jelikož není zřejmé, že odvolací lhůta začala plynout od 25. 8. 2021, je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť se žalovaný nezabýval hmotně právní stránkou odvolání. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nebral v potaz argumentaci žalobkyně, že prvostupňové rozhodnutí nepřipustně zasahuje do jejích majetkových práv. Žalobkyně tvrdí, že historicky užívá prostor široký 5 m mezi silnicí a jejím rodinným domem, a to nejprve z důvodu skládání dřeva, následně k parkování automobilu. Takové užívání, které vlastník pozemku, obec K. N. L., vždy akceptoval, trvá přes 40 let a jeho rozsah je dán šíří historických vrat k nemovitosti žalobkyně. Žalobkyně tvrdí, že z důvodu nerušeného užívání cizího majetku v dobré víře vydržela užívací právo, aniž by bylo zapsáno do katastru nemovitostí. Zásah do takového práva musí být odůvodněn a musí o něm být ve správním řízení rozhodnuto. Žalobkyně byla prvostupňovým rozhodnutím zkrácena na majetkových právech, aniž byla řádným účastníkem řízení v postavení odpovídajícím narušení jejích práv, a prvostupňové rozhodnutí je proto nicotné. Musí se proto na něj hledět, jako by nebylo, a rozhodnutí o jeho zrušení nemůže podléhat limitům odvolací lhůty.

5. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že se v napadeném rozhodnutí nevyjadřoval k odvolacím námitkám, neboť shledal odvolání opožděným. Žalobkyně byla účastníkem řízení dle § 109 písm. e) stavebního zákona jako vlastník sousedního pozemku nebo stavby, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby dotčeno. S poukazem na § 112 stavebního zákona a § 25 odst. 3 správního řádu uvedl, že žalobkyni se v řízení doručovalo veřejnou vyhláškou. Ze správního spisu plyne, že prvostupňové rozhodnutí bylo na úřední desce vyvěšeno dne 10. 8. 2021 a sejmuto dne 26. 8. 2021. Současně bylo rozhodnutí zveřejněno i způsobem umožňujícím dálkový přístup. Rozhodnutí je doručeno patnáctým dnem po vyvěšení. Doručeno tedy bylo dne 25. 8. 2021 a odvolací lhůta uplynula dnem 9. 9. 2021. Odvolání žalobkyně podané dne 10. 9. 2021 bylo opožděné. S ohledem na závěr o opožděnosti že žalovaný k dalším námitkám nevyjadřoval.
6. Žalobkyně v replice uvedla, že předložené listiny neprokazují, že došlo k vyvěšení prvostupňového rozhodnutí na elektronické úřední desce i na úřední desce městského úřadu tak, že odvolací lhůta uplynula již dne 9. 9. 2021, a nikoli až dne 10. 9. 2021, jak se domnívá žalobkyně.
7. Při jednání konaném dne 25. 8. 2022 žalovaný setrval na svém procesním stanovisku. Zástupce žalobkyně se z jednání omluvil a souhlasil s projednáním věci v nepřítomnosti žalobkyně.
8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud posoudil žalobu v rozsahu uplatněných žalobních bodů vycházejí ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s).
9. Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.
10. Soud připomíná, že v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřípustného je správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřípustné odvolání, a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Pokud dospěje k závěru, že odvolání bylo po právu zamítnuto jako nepřípustné nebo opožděné, žalobu zamítne, v opačném případě rozhodnutí zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení [srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 26. 8. 2008, č. j. 8 As 51/2006-105, či rozsudky NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006-112, ze dne 27. 5. 2010, č. j. 5 As 41/2009-91, či ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011-81].
11. Podle § 25 odst. 2 správního řádu doručení veřejnou vyhláškou se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.

12. Podle § 144 odst. 1 správního řádu, nestanoví-li zvláštní zákon jinak, rozumí se řízením s velkým počtem účastníků řízení s více než 30 účastníky.
13. Podle § 144 odst. 6 správního řádu v řízení s velkým počtem účastníků řízení lze doručovat písemnosti, včetně písemností uvedených v § 19 odst. 5, veřejnou vyhláškou. To se netýká účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1, kteří jsou správnímu orgánu známi; těmto účastníkům řízení se doručuje jednotlivě.
14. Podle § 94k stavebního zákona účastníkem společného územního a stavebního řízení je a) stavebník, b) obec, na jejímž území má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, c) vlastník stavby, na které má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má ke stavbě jiné věcné právo, není-li sám stavebníkem, d) vlastník pozemku, na kterém má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku, e) osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.
15. Podle § 94m odst. 2 stavebního zákona oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení a další úkony v řízení se doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků. V případě řízení s velkým počtem účastníků stavební úřad doručuje oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení účastníkům řízení podle § 94k písm. a) až d) a dotčeným orgánům jednotlivě; účastníky podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci podle § 94k písm. a), c) a d). U stavebních záměrů zasahujících do území několika obcí se v řízení s velkým počtem účastníků oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují vždy veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 3 správního řádu; jednotlivě se doručuje dotčeným orgánům a účastníkům řízení podle § 94k písm. a) až d). Účastníci řízení podle § 94k písm. e) se v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech v řízení doručovaných veřejnou vyhláškou identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem stavebního záměru.
16. Žalobkyně v žalobě namítá, že existuje pochybnost o okamžiku doručení, neboť žalovaný v napadeném rozhodnutí vyšel pouze z data zveřejnění na elektronické úřední desce, které může být odlišné od data zveřejnění na fyzické úřední desce městského úřadu.
17. Z obsahu správního spisu vyplývá, že obec K. N. L. požádala dne 9. 11. 2020 o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení pro záměr rekonstrukce chodníků v ulici 9. května na pozemcích specifikovaných v bodě 1 odůvodnění tohoto rozsudku. Správní orgány vycházely z toho, že vlastnické právo žalobkyně k pozemku p. č. st. 67 by mohlo být vydáním společného povolení přímo dotčeno. Městský úřad proto považoval žalobkyni za účastníka řízení podle § 94k písm. e) stavebního zákona.
18. V projednávané věci probíhalo společné územní a stavební řízení s velkým počtem účastníků, tj. s více než 30 účastníky (§ 144 odst. 1 správního řádu). Osobám s vlastnickým právem k sousedním pozemkům nebo stavbám, tj. účastníkům podle § 94k písm. e) stavebního zákona, bylo doručováno veřejnou vyhláškou (§ 94m odst. 2 stavebního zákona a § 144 odst. 1 a 6 správního řádu). Žalobkyně nepochybně, že jí mohlo být prvostupňové rozhodnutí doručováno veřejnou vyhláškou. Mezi účastníky též není

sporné, že prvostupňové rozhodnutí bylo vyvěšeno na elektronické úřední desce městského úřadu dne 10. 8. 2021.

19. Správní řád v případě doručování veřejnou vyhláškou vyžaduje, aby byla písemnost vyvěšena po dobu 15 dnů na úřední desce správního orgánu, který ji doručuje (v dané věci městského úřadu), přičemž na písemnosti má být vyznačen den vyvěšení. Současně stanoví, že se má písemnost zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup. Teprve v případě splnění obou podmínek se písemnost považuje patnáctým dnem po vyvěšení za doručenou (viz rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2021, č. j. 7 As 114/2021-49).
20. Ve věci je sporné, kdy došlo k vyvěšení prvostupňového rozhodnutí na fyzické úřední desce. Okamžik vyvěšení má vliv na běh lhůty pro podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. V případě vyvěšení dne 10. 8. 2021 připadá poslední den odvolací lhůty na čtvrtek 9. 9. 2021.
21. Ze správního spisu soud zjistil, že na prvostupňovém rozhodnutí založeném ve spise je vyznačeno, že bylo dne 10. 8. 2021 vyvěšeno na úřední desce městského úřadu a sejmuto dne 26. 8. 2021. Fakt, že písemnost byla zveřejněna na úřední desce městského úřadu, je doložen údaji „Vyvěšeno dne“ a „Sejmuto dne“, které správní orgán v souladu s § 25 odst. 2 větou první za středníkem správního řádu na písemnosti vyznačil spolu s otiskem razítka a podpisem. Tato doložka v sobě zásadně zahrnuje osvědčení o tom, že písemnost byla zveřejněna oběma způsoby. Žalobkyně neuvedla žádná konkrétní tvrzení, která by vyvěšení na fyzické úřední desce dne 10. 8. 2021 zpochybňovala, a nepředložila žádné důkazy o tom, že k vyvěšení prvostupňového rozhodnutí v uvedený den nedošlo. Nelze přehlédnout, že sama žalobkyně ve svém odvolání uvedla, že prvostupňové rozhodnutí bylo na úřední desce vyvěšeno od 10. 8. 2021. Soud tak má při absenci jakýchkoli důkazů svědčících o opaku dostatečně doloženo, že prvostupňové rozhodnutí bylo uvedeného dne vyvěšeno též na fyzické úřední desce. Pokud žalobkyně poukazuje na to, že stavební úřad svěšuje z elektronické úřední desky písemnosti 16. den po vyvěšení, tato skutečnost nikterak nezpochybňuje den vyvěšení na úřední desce. Naopak koresponduje s dobou patnácti dnů, která začíná běžet dnem následujícím po dni vyvěšení, po níž musí být písemnost na úřední desce vyvěšena, jakož i poznámkou stavebního úřadu vyznačenou na prvostupňovém rozhodnutí, že sejmutí vyhlášky je možné následující den po posledním patnáctém dni vývěsní lhůty. Z obsahu správního spisu vyplývá, že obdobně bylo prvostupňové rozhodnutí vyvěšeno dne 9. 8. 2021 na úřední desce v obci K. N. L. a sejmuto dne 25. 8. 2021.
22. Zveřejnění na elektronické úřední desce žalobkyně v žalobě nezpochybňovala. Soud nadto při jednání provedl důkaz náhledem na webové stránky městského úřadu <http://www.mesto-nymburk.cz/index.php?zobraz=uredni-deska-archiv&sekce=2&detail=5&stranka=7>. Z údajů v archivu veřejných vyhlášek na elektronické úřední desce městského úřadu soud ověřil, že prvostupňové rozhodnutí zde bylo vyvěšeno dne 10. 8. 2021 a sejmuto dne 26. 8. 2021. Po kliknutí na jméno dokumentu se otevřelo prvostupňové rozhodnutí bez vyplnění předtištěného údaje o datu vyvěšení. Je logické, že údaj o vyvěšení je uveden na elektronické úřední desce u jednotlivých dokumentů, nikoli na zveřejňovaných písemnostech.
23. Soud se tedy ztotožňuje s žalovaným, že patnáctý den po dni vyvěšení připadl na den 25. 8. 2021, čímž se písemnost považovala za doručenou žalobkyni. Od tohoto dne počala žalobkyni plynout lhůta 15 dnů pro podání odvolání (§ 83 odst. 1 věta první správního

řádu). Poslední den odvolací lhůty tedy připadl na čtvrtek 9. 9. 2021. Žalobkyně podala odvolání dne 10. 9. 2021, tudíž tak učinila až po marném uplynutí odvolací lhůty. Pokud žalovaný zamítl odvolání žalobkyně pro opožděnost, byl jeho postup v souladu se zákonem. První žalobní bod není důvodný.

24. Soud pouze na okraj poznamenává, že byť žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl odkaz na § 109 písm. c) stavebního zákona, z napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že shodně jako městský úřad považoval žalobkyni za účastníka řízení z titulu vlastnického práva k sousední nemovitosti, jemuž bylo řádně doručováno veřejnou vyhláškou. Tento dílčí nedostatek odůvodnění nezakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
25. K námitkám žalobkyně, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí věcně nezabýval jejími odvolacími námitkami a zásahem do majetkových práv, soud uvádí, že v rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřipustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu se odvolací orgán věcně nezabývá podaným odvoláním, ale posuzuje pouze jeho včasnost nebo přípustnost (viz např. rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011-81). Odvolací orgán tedy v případě opožděného či nepřipustného odvolání zamítá odvolání pouze z formálních důvodů a prvostupňové rozhodnutí postupem dle § 89 správního řádu nepřezkoumává. Proto také není rozhodnutí správního orgánu prvního stupně současně potvrzováno (oproti zamítnutí odvolání dle § 90 odst. 5 správního řádu). Pokud se žalovaný v napadeném rozhodnutí věcně nezabýval odvolacími námitkami žalobkyně a zaměřil se jen na posouzení včasnosti odvolání, nezakládá to nepřezkoumatelnost ani nezákonnost napadeného rozhodnutí. Tento žalobní bod tedy není důvodný.
26. Pokud jde o namítanou nicotnost prvostupňového rozhodnutí, soud předně připomíná, že napadené rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí pro opožděnost dle § 92 odst. 1 správního řádu, netvoří s prvostupňovým rozhodnutím jeden celek (srov. např. rozsudky NSS ze dne 23. 12. 2009, č. j. 5 As 105/2008-135, či ze dne 23. 4. 2010, č. j. 5 As 10/2010-75). Z rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010-65, vyplývá, že v odvolacím řízení vedeném podle § 81 a násl. správního řádu, v němž odvolací správní orgán podle § 89 odst. 2 věty první správního řádu přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, lze rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušit postupem podle § 90 odst. 1 písm. a), případně b) správního řádu i z důvodu nicotnosti, která představuje těžkou, kvalifikovanou formu nezákonnosti rozhodnutí. Předpokladem přezkumu rozhodnutí dle § 89 odst. 2 správního řádu je však podání včasného odvolání. V případě opožděného odvolání nadřízený správní orgán posuzuje pouze otázku včasnosti a rozhodnutí správního orgánu I. stupně dle § 89 odst. 2 správního řádu nepřezkoumává. Soud je poté oprávněn zkoumat pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné odvolání. Pouze na okraj tak lze konstatovat, že žalobkyní tvrzené zkrácení na majetkových právech (právu žalobkyně užívat prostor ve vlastnictví obce před jejím rodinným domem) není vadou, která by mohla zakládat nicotnost rozhodnutí. Podle § 77 odst. 1 správního řádu je nicotné rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Takto intenzivní vady žalobkyně netvrdí a nepodávají se ani z obsahu správního spisu.
27. Nad rámec výše uvedeného soud k tvrzení žalobkyně o vydržení služebnosti užívat přesně nespecifikovaný prostor mezi silnicí a jejím rodinným domem v šíři 5 metrů uvádí, že

žalobkyně netvrdí žádné okolnosti svědčící o tom, že mohla být v dobré víře, že drží věcné právo odpovídající služebnosti, neboť užívat cizí pozemek lze na základě různých právních důvodů (např. obecného užívání, výprosy apod.), a k prokázání svých tvrzení, resp. práva služebnosti, neoznačila žádné důkazy. Soud připomíná, že ani skutečnost, že se někdo chová způsobem, který naplňuje možný obsah práva odpovídajícího věcnému břemenu (služebnosti), ještě neznamená, že je držitelem věcného práva (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 7. 6. 2001, sp. zn. 22 Cdo 595/2001). Nelze tedy dospět k závěru, že žalobkyně měla být účastníkem řízení dle § 94k písm. d) stavebního zákona, jemuž mělo být doručováno jednotlivě. Takový žalobní bod navíc žalobkyně neuplatnila. Pouze na okraj soud upozorňuje, že z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně přes poučení obsažené v oznámení o zahájení řízení, které bylo zveřejněno na úřední desce městského úřadu dne 3. 12. 2020, neuplatnila námitku vydržení služebnosti ve lhůtě určené městským úřadem. V námitkách, které podala dne 21. 12. 2020, pouze jakožto vlastník dotčené nemovitosti č. p. 165, k níž je upravován vjezd, požadovala jeho rozšíření. Jak vyplývá z § 94m odst. 3 stavebního zákona, k námitkám uplatněným po lhůtě určené stavebním úřadem se nepřihlíží.

28. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobní body důvodnými a nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
29. Soud jako důkaz neprovedl žalobkyní navržené prvostupňové rozhodnutí, odvolání a vyjádření k podkladům rozhodnutí, neboť jsou součástí správního spisu, jehož obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Žalovaným navržený výpis ze vstupů do zveřejněného dokumentu na elektronické úřední desce stavebního úřadu soud neprovedl, neboť zveřejnění prvostupňového rozhodnutí způsobem umožňujícím dálkový přístup nebylo žalobkyní v žalobě zpochybněno. Soud nadto při jednání náhledem do archivu elektronické úřední desky na webových stránkách městského úřadu ověřil, že prvostupňové rozhodnutí bylo na elektronické úřední desce vyvěšeno dne 10. 8. 2021, a žalovaný na provedení navrženého důkazu při jednání soudu již netrval.
30. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. srpna 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu